

Gedicht van Har Sniekers
Torna | Cultura- café van 15 januari 2017.

ICH BÈN VERGAETE

Ich bèn vergaete waat ich veuldje wie ich 't ieërste döbbeltje
sóndigsgeldj vas in mien knuusje heel.

Ich bèn vergaete wie hel ich bäökdje wie ich ins klabaats de trap
aaf veel.

Ich bèn vergaete woearóm ich van de meister van de veerdje klas
vuuer straf in de hook mós staon.

Ich bèn vergaete waat ich beechdje ómdet ich zoeagenaamdj zunj
haw gedaon.

Ich bèn vergaete waat ich reep wie ich vaszaat in de gaele gieët in
Terkoel – bang waas vuuer moders wäörd 'Jóng, wie kums se toch
zoea voel?'

Waas 't in de boetsauto's of de rups det ich 't ieërste muulke van
mien maedje kreeg?

En wiene waas 't det ich mèt 'm later vuuer verkansie op Ibiza in
de vleger steeg?

Woea höb ich verdorie 't aerpelesjèlmetske gelaote, de sluuetels,
de bril – en vergaat ich vanmörge noe mien pil?

Ich vergaet toch zoeaväöl name allewiel, gister nog dae van
Dinges Wètsewaal...net nog dae sjriever Wiehètjdaeouchalweer...
of die camping bie det meer – woeawaasdetnoe? De naam van
dae zenger Zèktgaw!

Ich bèn ouch alweer vergaete waat ich mich dit jaor
vuuergenómme haw...